

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. гр. Хасково , 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Иванова

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Иванова Гражданско дело № 20205640101901 по описа за 2020 година

Предявен е иск с правно основание чл.1 от ЗУТОССР от П. И. О., от гр.Хасково против Териториално поделение на НОИ-гр.Хасково за установяване на трудов стаж по съдебен ред.

В исковата молба ищецът твърди, че полагал труд като учител в ***** , за периода от 01.10.1976г. до 31.08.1982г. Към настоящия момент училището не съществувало, като всички архивни книжа и ведомости за заплати се съхранявали в Община Стамболово, която имала качеството на приемник на финансово-отчетния архив на закрития работодател. При снабдяване с Удостоверение за установяване на осигурителен стаж по реда на чл.38 и 39 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /УП-3/ ищецът установил, че в наличните разплащателни ведомости, съхранени в Община Стамболово за м.януари, февруари, април 1979г. и м. януари 1980г. нямало ведомост. На следващо място неправилно бил вписан осигурителния стаж за м. септември 1977г., ноември 1978г., май 1979г., декември 1979г., юни 1980г., май 1982г. и юли 1982г., като в тези случаи били вписани и се зачитали за стаж само определен брой работни дни през месеца, а не както следвало да бъде цял месец. Тези непълноти обуславяли правния му интерес от

предявяване на иска за установяване на действителния трудов стаж, с оглед възможността му да се пенсионира. Посочва се още в исковата молба, че в резултат на липсващите ведомости за съответните месеци и неправилно отчетените като брой дни, а не като съответен месец данни, на ищеца му било издадено удостоверение, което удостоверявало, че общо положеният стаж като учител в *****, е общо 5 години 3 месеца и 8 дни, вместо действително положеният стаж, който би следвало да е 5 години 10 месеца и 14 дни. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че за периода от 15.10.1976г. до 31.08.1982г. в *****, на длъжност „учител“, ищецът има трудов стаж от 5 години 10 месеца и 14 дни, при пълен работен ден – 8 часа и при месечно заплащане на труда.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК ответникът подава отговор на исковата молба, в който взема становище за допустимост на иска. По основателността му не изразява становище. В съдебно заседание не изпраща процесуален представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На първо място съдът счита, че следва да даде отговор на въпроса допустим ли е предявеният иск за установяване на трудов стаж по съдебен ред. Съгласно разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗУТОССР, стаж по чл.1, ал.1 може да се установява, ако пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопремник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени. В тази насока ищецът представи Удостоверение № С-2706/08.10.2020г., издадено от Община Стамболово, в уверение на това, че в Община Стамболово се съхраняват документи за училища и детски градини на територията на общината, като в приетите на съхранение разплащатени ведомости, съставяни до 1997 година, има липсващи документи. Няма данни относно броя на водените и съхранявани в учебните заведения и кметствата разплащателни ведомости. Посочено е още, че в наличните документи за училището в с.П. липсват разплащателни ведомости за месеците януари,

февруари, април 1979г. и януари 1980г. От така приетото като доказателство Удостоверение става ясно, че липсват писмени данни за ищеца за претендирания стаж за периода 15.10.1976г. – 31.08.1982г. Ето защо, съдът приема, че така представеното доказателство следва да се третира като такова по смисъла на чл.5, ал.1 от ЗУТОССР, което е предпоставка за допустимостта на предявения иск. Представи се по делото и Удостоверение Обр. УП-3, издадено от Община Стамболово, съгласно чл.40 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, в което е посочено, че П. И. О., ЕГН *****, на длъжност „учител“ в ОУ с.П., има осигурителен стаж, изчислен по реда на чл.38 и чл.39 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж – 5 години 3 месеца и 8 дни.

По делото ищецът представи Трудова книжка, от която съдът установи, че за времето от 15.10.1976г. до 31.08.1982г. той е работил в *****, на длъжност „нередовен учител“. В трудовата книжка е посочена вида дейност – просветна. Трудовият договор е бил прекратен на основание чл.27, б.„б“ от КТ.

По делото съдът прие като доказателства Трудова книжка на лицето Е. А. К., на лицето Н. Н. К. и на лицето М.А.И..

За правилното изясняване на спора съдът допусна събиране и на гласни доказателства:

Бе разпитан като свидетел Е. А. К.. Свидетелят твърди, че е работил заедно с ищеца П.О. в *****, като свидетелят работел там от 1971г., а ищецът от 1976г. до 1982г. като учител по биология. В началото на учебната 1982 година свидетелят се преместил в с.В., а ищецът останал в с.П.. Дава показания, че работили без прекъсвания, на пълно работно време.

Свидетелката М. А. К. /М. А. И./ дава показания в същата насока – работили с ищеца П. О. в училището в с.П., Община С. в периода 1969г. – 1978г. Всички работели на пълно работно време, като ищецът работел като учител по биология.

Другият свидетел Н.Н. К. твърди, че работил в училището в с.П., Община С. от 1978г. до 1980г., след това една година – през 1980г.- 1981г. бил в.С. и през 1981г. се върнал в училището в с.П. за още три години. И когато

започвал работа през 1978г., и когато се върнал през 1981г. в училището в с.П., ищецът О. работел там – бил учител по биология. Свидетелят твърди също, че всички в училището работели на пълно работно време, като всички имали проблеми със стажа. В документите, които им издавали от Община Стамболово, имали пропуснати месеци.

При така възприетата фактическа обстановка съдът намира предявения иск за доказан и оттам за основателен.

От представената Трудова книжка на името на П. И. О. се установи, че за времето от 15.10.1976г. до 31.08.1982г. същият е работил в *****, като е посочена точно длъжността му – учител, както и начина на прекратяване на трудовото правоотношение – чл.27, б.„б“ от КТ.

От показанията на свидетеля Е. К., който е работил заедно с ищеца през исковия период, съдът установи по безспорен начин, че ищецът е работил като учител в периода 1976г. – 1982г. в училището в с.П., Община С.. В същата насока са и показанията на свидетелката М. К., която е работела с ищеца в периода 1976г. – 1978г. в училището в с.П., Община С., като свидетелката е категорична, че ищецът е работел като учител по биология. Непротиворечиви и еднопосочни са и показанията на свидетеля Н.К., който също е работил с ищеца в училището в с.П.. Дава подробни показания за заеманата от ищеца длъжност – учител по биология и периода, в който работел, а именно – през 1978г., когато свидетелят започнал работа в това училище, ищецът вече работел там и през 1981г. също работел там. Работели на пълно работно време. Така събраните гласни доказателства кореспондират изцяло с писмените такива. От друга страна от трудовите книжки на свидетелите съдът установи, че през процесния период свидетелите са работили в същото училище – *****, което още веднъж дава основание на съда да кредитира изцяло техните показания.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът намира, че ищецът доказва изцяло исковата си претенция, който извод се обосновава именно от анализирания по-горе писмени и гласни доказателства. По един безспорен начин се установи, че в периода от 15.10.1976г. до 31.08.1982г., т.е. в продължение на 5 години 10 месеца и 14 дни, ищецът е работил в *****, при пълно работно време – 8 часа и при месечно заплащане на

труда като „учител“, което време следва да се счете за трудов стаж при посочения работодател.

Казаното до тук налага извода, че следва да се постанови решение, с което да се уважи исковата претенция. Следва да бъде признато по отношение на Териториално поделение на НОИ-гр.Хасково, че ищецът има трудов стаж като „учител“ в *****, в общ размер на 5 години 10 месеца и 14 дни, при пълно работно време – 8 часа и при месечно заплащане на труда.

В настоящия процес следва на ищеца, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да се присъдят направените по делото разноси в размер на 350 лева, представляващи възнаграждение за адвокат /ТР № 2/06.06.2016г. на ВКС по т.д. № 2/2015, ОСГК/.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Териториално поделение на НОИ - гр.Хасково, със седалище и адрес на управление – гр.Хасково, ул.“Георги Кирков“ № 30, ЕИК 1210825210212, че П. И. О., ЕГН *****, от гр.Хасково, ул.“Македония“ № 55, ет.1, ап.2, има трудов стаж като „учител“ в *****, за времето от 15.10.1976г. до 31.08.1982г. – 5 години 10 месеца и 14 дни, при пълно работно време – 8 часа и при месечно заплащане на труда.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ - гр.Хасково, със седалище и адрес на управление – гр.Хасково, ул.“Георги Кирков“ № 30, ЕИК 1210825210212, да заплати на П. И. О., ЕГН *****, от *****, направените по делото разноси в размер на 350 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Вярно с оригинала!

Секретар: Е.С.

**Съдия при Районен /п/ не се
съд – Хасково: чете**